

NAJWYŻSZA IZBA KONTROLI
Delegatura w Łodzi

LLO – 4101-010-02/2014
P/14/095

WYSTĄPIENIE POKONTROLNE

NAJWYŻSZA IZBA KONTROLI
Delegatura w Łodzi
ul. Kilińskiego 210, 90-980 Łódź
T +48 42 239 32 00, F +48 42 239 32 90
llo@nik.gov.pl

I. Dane identyfikacyjne kontroli

Numer i tytuł kontroli P/14/095 – Realizacja zadań Okręgowego Urzędu Miar w Łodzi w zakresie legalizacji i kontroli urządzeń pomiarowych do odmierzenia paliw płynnych

Jednostka przeprowadzająca kontrolę Najwyższa Izba Kontroli Delegatura w Łodzi

Kontroler

1. Marek Kubis, doradca ekonomiczny, upoważnienie do kontroli nr 90021 z dnia 3 czerwca 2014 r. Kontrola przeprowadzona w okresie od dnia 4 czerwca do dnia 18 lipca 2014 r., z przerwą w dniu 20 czerwca 2014 r.
2. Jan Dółka, główny specjalista kontroli państwowej, upoważnienie do kontroli nr 90025 z 10 czerwca 2014 r. Kontrola przeprowadzona od dnia 11 czerwca 2014 r. do dnia 18 lipca 2014 r., z przerwą w dniach: 18, 20 i 24 czerwca 2014 r.

(dowód: akta kontroli str.1-4)

Jednostka kontrolowana Obwodowy Urząd Miar w Zduńskiej Woli (Urząd) lub (OUM), ul. Zakopiańska nr 4, 98-220 Zduńska Wola.

Nr statystyczny REGON 000332676 – 00057

Kierownik jednostki kontrolowanej Tomasz Ziębecki, Naczelnik Obwodowego Urzędu Miar w Zduńskiej Woli od dnia 27 września 2008 r.

(dowód: akta kontroli str. 5)

II. Ocena kontrolowanej działalności

Ocena ogólna

Uzasadnienie oceny ogólnej

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie¹, pomimo stwierdzonych nieprawidłowości realizację zadań Urzędu w zakresie legalizacji urządzeń pomiarowych do odmierzenia paliw płynnych oraz nadzór nad wykonywaniem przepisów ustawy z dnia 11 maja 2001 r. Prawo o miarach².

Pozytywną ocenę uzasadnia:

- dostosowanie organizacyjne Urzędu do realizacji zadań wynikających z ustawy Prawo o miarach,
- rzetelne wykonywanie i dokumentowanie czynności legalizacyjnych urządzeń pomiarowych do odmierzenia paliw,
- prawidłowe ustalanie należności z tytułu opłat legalizacyjnych odmierzaczy paliw.

Zakres sprawowania przez OUM nadzoru nad prawidłowym działaniem urządzeń odmierzających paliwa był niepełny, ponieważ Urząd nie został wyposażony w urządzenie do prowadzenia kontroli metrologicznej odmierzaczy gazu ciekłego. Z tego względu kontrole w pełnym zakresie prowadzono w odniesieniu do paliw płynnych, natomiast kontrole odmierzaczy gazu były ograniczone do czynności formalnych, tzn. badania ważności świadectw legalizacji oraz kompletności zabezpieczeń.

¹ Najwyższa Izba Kontroli stosuje 3-stopniową skalę ocen: pozytywna, pozytywna mimo stwierdzonych nieprawidłowości, negatywna.

² Dz. U. z 2013 r., poz. 1069) zwanej w dalszej części „Prawem o miarach”

Podobnie w zakresie legalizacji urządzeń odmierzających gaz, z powodu braku stosownych narzędzi dokonywanie czynności legalizacyjnych było możliwe dzięki korzystaniu z zaplecza technicznego komercyjnych firm serwisowych. Odbywało się to nieodpłatnie i Urząd z tego tytułu nie ponosił kosztów.

W aktualnym stanie prawnym Urząd nie otrzymuje bieżących informacji o funkcjonujących na jego terenie odmierzacach paliw płynnych i gazu ciekłego, wobec czego posiadane przez Urząd dane w tym zakresie nie były pełne.

Ograniczenia w zakresie wyposażenia i dostępności danych o urządzeniach odmierzających paliwa płynne i gaz ciekły mają negatywny wpływ na zdolność do realizacji zadań ustawowych wynikających z Prawa o miarach. Należy jednak zaznaczyć, że taki stan jest niezależny od pracowników Urzędu, którzy starają się realizować swoje obowiązki, mimo tych ograniczeń.

III. Opis ustalonego stanu faktycznego

1. Rzetelność legalizacji urządzeń pomiarowych paliw płynnych.

1.1 Zgodnie z regulaminem organizacyjnym Urzędu³, do zakresu działania OUM należało m.in.: wykonywanie czynności dotyczących prawnej kontroli metrologicznej przyrządów pomiarowych w miejscu ich ustawienia lub użytkowania, zgodnie z ustalonym obszarem działania Urzędu, możliwość innych prac metrologicznych zgodnie z kompetencjami i możliwościami technicznymi, w tym wzorcowanie i ekspertyzy przyrządów pomiarowych bez względu na miejsce użytkowania zgłoszonego przyrządu.

Do obowiązków Naczelnika Urzędu wg regulaminu należało m.in. realizowanie zadań wynikających z Prawa o miarach tj. m.in.: badanie przyrządów pomiarowych w celu zapewnienia wykonania zadań związanych z prawną kontrolą metrologiczną przyrządów pomiarowych, w tym ich legalizacja, sprawowanie nadzoru nad wykonywaniem zadań wynikających z przepisów ww. ustawy, planowanie i kierowanie działalnością OUM, sporządzanie sprawozdań z działalności Urzędu, zapewnienie właściwej gospodarki stemplami i naklejkami legalizacyjnymi, prowadzenie ewidencji pobierania oraz wydawania i rozliczania mandatów karnych. W skład Urzędu wchodzi pracownie i stanowiska, w tym Pracownia Pomiarów Masy, Pracownia Pomiarów Prędkości i Drogi oraz Pracownia Pomiarów Objętości i Przepływu. Do zadań tych komórek organizacyjnych należało m.in.: wykonywanie czynności związanych z legalizacją przyrządów pomiarowych oraz zadań związanych z nadzorem nad przestrzeganiem przepisów Prawa o miarach na obszarze działania Urzędu, prowadzenie spraw związanych z wydawaniem przez Naczelnika Urzędu imiennych upoważnień do przeprowadzania kontroli oraz ewidencji przyrządów pomiarowych podlegających legalizacji, dla których ewidencja taka jest przewidziana w odrębnych przepisach.

(dowód: akta kontroli str. 6 – 13)

1.2 Struktura organizacyjna OUM ustanowiona była regulaminem organizacyjnym nadanym przez Prezesa Głównego Urzędu Miar. W Urzędzie zatrudnionych było łącznie (nie biorąc pod uwagę Naczelnika Urzędu oraz pracownika gospodarczego i sprzątaczkę) 8 osób przypisanych do poszczególnych pracowni, w tym na stałe zajmujących się legalizacją i kontrolą odmierzaczy po 2 osoby w Pracowni Pomiarów Objętości i Przepływu.

Spośród tej grupy 4 osoby posiadały wykształcenie wyższe (techniczne – 3 osoby, chemiczne – 1 osoba, 4 osoby wykształcenie średnie, w tym 3 średnie techniczne i jedna osoba średnie ogólnokształcące. Wszyscy pracownicy (4 osoby) zajmujący się bezpośrednio legalizacją i kontrolą odmierzaczy paliw posiadali wykształcenie techniczne (2 wyższe i 2 średnie). Odbyli oni też szereg specjalistycznych szkoleń stanowiskowych przeprowadzonych przez Naczelnika OUM oraz przez GUM

³ Nadanym zarządzeniem nr 97 Prezesa Głównego Urzędu Miar z dnia 31 października 2006 r.

i Okręgowy Urząd Miar w Łodzi, w tym dotyczących m.in.: sprawdzania i legalizacji odmierzaczy gazu oraz paliw ciekłych (szkolenia stanowiskowe), wybranych zagadnień z metrologii ogólnej (szkolenie GUM), instalacji pomiarowych do ciągłego i dynamicznego pomiaru ilości cieczy innych niż woda (szkolenie Okręgowego Urzędu Miar), praktyki obliczania niepewności pomiaru (szkolenie GUM). Posiadali oni staż pracy w Urzędzie od 6 do 21 lat, a na zajmowanych obecnie stanowiskach od 2 do 10 lat. W zakresach czynności tych pracowników przypisane były im obowiązki związane z: sumiennym i rzetelnym wykonywaniem czynności legalizacyjnych przyrządów pomiarowych i sporządzaniem zapisek z tym związanych, wystawianiem wezwań do zapłaty za sprawdzone przyrządy pomiarowe, organizowaniem i prowadzeniem w porozumieniu z naczelnikiem kontroli miejsc, stosowania przyrządów pomiarowych oraz sporządzanie i kierowanie wniosków o ukaranie, ścisłym przechowywaniem i zabezpieczaniem użytkowanych stempli legalizacyjnych i naklejek.

W latach 2012-2014 (do 30 czerwca) średnie wynagrodzenie miesięczne brutto pracowników Urzędu wynosiło:

- w 2012 r.: st. legalizatora – 2061,22 zł, inspektora – 2311,03 zł, st. inspektora – 2841,09 zł, specjalisty – 3.089,73 zł,
- w 2013 r.: inspektora 2.321,43 zł, st. inspektora – 2.847,40 zł, specjalisty – 3.091,84 zł,
- w 2014 r. (do 30 czerwca); inspektora 2.359,79 zł, st. inspektora – 2852,82 zł, specjalisty – 3.091,84 zł.

(dowód: akta kontroli str. 6 – 22 i 72)

- 1.3. Na dzień, 4 czerwca 2014 r, Urząd posiadał wykaz stacji paliw płynnych i gazu, prowadzony w systemie informatycznym (Microsoft Word), w którym zarejestrowanych było łącznie 205 stacji, z uwagą Naczelnika, iż może on nie odzwierciedlać stanu faktycznego, np. ze względu na zmianę nazwy przedsiębiorcy lub likwidacji danej stacji.

(dowód: akta kontroli str.23 – 26)

Wykaz ten, jak wyjaśnił Naczelnik Urzędu utworzono na podstawie własnej wiedzy zdobytej podczas wyjazdów służbowych i dokumentów OUM.

Ponadto Naczelnik Urzędu podał, że nie można określić, ile powstało nowych stacji paliw na terenie działania OUM w Zduńskiej Woli, gdyż nie ma takich regulacji prawnych, które zobowiązywałyby przedsiębiorcę do zgłoszenia takiego faktu. Zwrócił uwagę, iż Urząd reaguje na nowo powstałe stacje, a ostatnie dwa takie przypadki, które miały miejsce w styczniu br. (dotyczące Stacji Paliw w Zduńskiej Woli, przy ul. Opiesińskiej 6a i Stacji Paliw w Łasku, przy ul. Warszawskiej 49a), potwierdziły niezgłoszenie do legalizacji ponownej odmierzaczy paliw płynnych, których upłynął termin oceny zgodności. W obu tych przypadkach zastosowano sankcje w postaci mandatów karnych.

(dowód: akta kontroli str. 27 – 28)

- 1.4 Decyzją Dyrektora Okręgowego Urzędu Miar w Łodzi z dnia 21 czerwca 2004 r., z dniem 1 lipca 2004 r. został wprowadzony w Urzędzie obowiązek stosowania programu komputerowego, autorstwa Gerarda Kubackiego do obsługi rejestru zgłoszeń, zaakceptowany przez Prezesa GUM w dniu 27 czerwca 2000 r.

(dowód akta kontroli str.29 - 31)

System ten umożliwiał m.in. wygenerowanie zestawień dotyczących odmierzaczy paliw i gazu, zawierających: nr zlecenia (zgłoszenia), nazwę odmierzacza (gazu ciekłego lub paliwa ciekłego), KO (oznaczające LK-legalizacja po zatwierdzeniu typu-ponowna, LKO-legalizacja po ocenie zgodności – ponowna, LP-legalizacja pierwotna), liczbę odmierzaczy zgłoszonych do legalizacji, miejsce legalizacji (b-pozą siedzibą Urzędu), liczbę wydanych świadectw legalizacji, liczbę decyzji odmownych, imię i nazwisko legalizatora. Kolejne zestawienie, jakie można było wygenerować zawierało: dane użytkownika urządzeń (od 2013 r.), miejsce ustawienia odmierzacza i opis odmierzacza (bez nr fabrycznego i nr czujnika objętości).

Brak było natomiast możliwości wygenerowania zestawień z danymi zawierającymi: nr odmierzacza i miejsce jego ustawienia, datę legalizacji i datę, z którą upłynął termin ważności legalizacji danego urządzenia pomiarowego.

(dowód akta kontroli str.32 - 71)

Naczelnik OUM wyjaśnił, że nie ma uregulowań prawnych, które nakładałyby na Urząd posiadanie takiego wykazu i korzystanie z niego. Posiadanie wykazu i późniejsze efektywne korzystanie zwiększałoby znacznie pracochłonność, co przy obecnym stanie zatrudnienia pracowników byłoby nierealne. Monitoring przyrządów pomiarowych prowadzony jest na bieżąco na podstawie własnej wiedzy i weryfikacji dokumentów.

W ocenie NIK, brak kompletnych i aktualnych danych o stacjach paliw, ogranicza skuteczność prowadzonych kontroli, a tym samym sprawowanie nadzoru nad wykonywaniem przepisów ustawy Prawo o miarach, o którym mowa w art. 21 oraz art. 22a ust. 1 ww. ustawy.

(dowód: akta kontroli str.254 – 255)

Kontrola NIK stwierdziła, iż spośród 137 wydanych przez OUM świadectw legalizacyjnych odmierzaczy paliw ciekłych innych niż gazy ciekłe, których ważność wygasła w terminach od dnia 31 stycznia 2014 r. do 31 maja 2014 r. wnioski o ponowną legalizację w 12 przypadkach (8,8%) były składane po terminie upływu ważności poprzednich świadectw od 2 do 22 dni. W 14 przypadkach (10,2%) nie odnotowano w dokumentach Urzędu faktu złożenia wniosków o ponowną legalizację urządzeń pomimo wygaśnięcia ważności tych świadectw. Spośród 55 świadectw legalizacyjnych odmierzaczy gazu ciekłego propan butan, których ważność wygasła w terminie od dnia 31 stycznia 2013 r. do 31 maja 2013 r., stwierdzono w jednym przypadku brak zgłoszenia legalizacji ponownej oraz w 13 przypadkach (23,2%) opóźnienia w zgłaszaniu do ponownej legalizacji po upływie terminu ważności poprzedniego świadectwa legalizacji ponownej, które wynosiły od 15 dni do 2 miesięcy.

(Dowód akta kontroli nr 236 – 241)

Naczelnik OUM wyjaśnił, że nie jest w stanie podać przyczyn braku wniosków o przeprowadzenie legalizacji mimo upływu terminu ważności świadectwa legalizacji czy też złożenia takiego wniosku po terminie upływu ważności poprzednich świadectw legalizacji z uwagi na brak wiedzy w tym zakresie.

(Dowód akta kontroli str. 225 – 235)

W ocenie NIK, brak pełnej wiedzy o liczbie i terminach ważności świadectw legalizacyjnych urządzeń odmierzających paliwa płynne, wskazuje na ograniczony nadzór nad tymi urządzeniami.

- 1.5 Urząd do przeprowadzania legalizacji i kontroli odmierzaczy paliw ciekłych innych niż gazy ciekłe, wyposażony był w kolby metalowe II rzędu bez zaworu, o pojemności nominalnej: 2 dm³, 5 dm³ i 10 dm³, wyprodukowane w 2001 r. (do pomiaru przy dawkach minimalnych) oraz kolby metalowe II rzędu z zaworem z odgórnym odczytem objętości, o pojemności nominalnej 20 dm³ i 50 dm³ rok produkcji 2001.

Powyższe kolby posiadały świadectwa wzorcowania, wydane przez Dyrektora Okręgowego Urzędu Miar odpowiednio: z 14 lipca, 7 lipca (kolby o pojemności 5 dcm³ i 10 dcm³) oraz 19 sierpnia 2010 r. i 13 lutego 2013 r. Kolby zaopatrzone były w nienaruszone plomby zabezpieczające oraz posiadały ważność okresu wzorcowania, zgodnie z harmonogramem wzorcowań przyrządów pomiarowych kontrolnych własnych Urzędu.

Kolby pomiarowe przechowywane były w pomieszczeniu gospodarczym, w którym warunki do przechowywania tego rodzaju przyrządów były prawidłowe.

(dowód: akta kontroli str. 73 – 102)

Urząd nie posiadał na wyposażeniu przyrządu pomiarowego, który umożliwiałby kontrolę metrologiczną odmierzaczy gazu ciekłego. Działania OUM ograniczały się wyłącznie do sprawdzenia ważności świadectw legalizacji oraz stanu cech zabezpieczających tych urządzeń.

(akta kontroli str.103)

Naczelnik OUM wyjaśnił, że przy sporządzaniu planów inwestycyjnych na lata 2010-2012 na rok 2012, ujęto „stanowisko pomiarowe do sprawdzania odmierzaczy gazu ciekłego”, którego nie otrzymano z Okręgowego Urzędu Miar w Łodzi. W związku z powyższym Urząd nie prowadził kontroli metrologicznych tych odmierzaczy, a jedynie sprawdzał je pod kątem formalnym. Kontrole metrologiczne odmierzaczy

gazu LPG przeprowadzał Wydział Nadzoru Okręgowego Urzędu Miar w Łodzi. Podczas czynności legalizacyjnych Urząd korzystał z urządzeń serwisantów zgodnie z § 32 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 7 stycznia 2008 r. w sprawie prawnej kontroli metrologicznej przyrządów pomiarowych.⁴, zwanego dalej „Rozporządzeniem MG z 7 stycznia 2008 r.”

(dowód: akta kontroli str. 254 – 256)

W latach 2012 -2014 (i półrocze) Wydział Nadzoru Okręgowego Urzędu Miar w Łodzi przeprowadził na obszarze działania OUM w Zduńskiej Woli jedną kontrolę metrologiczną odmierzaczy gazu w 2013 r.

W ocenie NIK, brak na wyposażeniu urządzenia do przeprowadzania kontroli metrologicznej odmierzaczy gazu, ograniczał skuteczność kontroli tych urządzeń.

- 1.6 Zarządzeniami Naczelnika Urzędu⁵ wprowadzone zostały unormowane zasady gospodarki naklejkami samoprzylepnymi, stemplami legalizacyjnymi i plombownicami, w których określono m.in zasady ich pobierania i zdawania. Odnotowano w nich też, że pracownicy mają obowiązek zdawania stempli i naklejek niezwłocznie po dokonaniu czynności legalizacyjnych (od dnia 2 stycznia 2013 r. określono, iż w przypadku gdy czynności legalizacyjne kończą się po godzinach pracy Urzędu, dopuszcza się zdanie stempli i niewykorzystanych naklejek następnego dnia rano przed rozpoczęciem pracy). Plombownice indywidualne, zgodnie z zarządzeniami Naczelnika Urzędu mają być zabezpieczone indywidualną referentką Urzędu. Bezpośrednią odpowiedzialność za nadzór w tym zakresie ponosił Naczelnik Urzędu lub w razie jego nieobecności wyznaczony pracownik – st. inspektor Bożena B.

Kontrola 30 spraw dotyczących legalizacji odmierzaczy paliw płynnych i gazu ciekłego (po 10 spraw w latach 2012 -2014 (do 4 czerwca) potwierdziła, iż powyższe zasady wprowadzone przez Naczelnika Urzędu były w pełni przestrzegane.

(dowód: akta kontroli str. 113 – 138 i 251 - 253)

Stwierdzono, że Urząd prowadził następujące ewidencje dotyczące stempli i naklejek legalizacyjnych:

- Książkę stempli numerowanych i nienumerowanych, w której ewidencjonowano otrzymywane z Okręgowego Urzędu Miar stemple i naklejki legalizacyjne. Ustalono, że nieaktualne stemple roczne oraz niewykorzystane roczne naklejki (za ubiegłe lata) i uszkodzone, były zwracane do Okręgowego Urzędu Miar, a stany posiadanych stempli i naklejek, były zgodne ze stanami ewidencyjnymi.
- Rejestr wydawanych stempli legalizacyjnych i plombownic, służył do ewidencji pobieranych i zdawanych stempli i plombownic przez pracowników Urzędu dokonujących czynności legalizacyjnych poza Urzędem. Pracownicy dokonujący czynności poza Urzędem, pobierali stemple legalizacyjne oraz plombownice i je zdawali tego samego dnia lub najpóźniej następnego dnia rano przed rozpoczęciem pracy. W latach 2012 – 2014 (do 26 czerwca), na ogółem skontrolowanych 30 spraw dotyczących legalizacji odmierzaczy paliw ciekłych i gazu (po 10 spraw w każdym roku), w jednym przypadku stempel i plombownica nie zostały zwrócone tego samego dnia, lecz w następnym dniu przed rozpoczęciem pracy.
- Ewidencję wydawanych naklejek legalizacyjnych – prowadzoną dla pracowników, którzy pobierali naklejki w celu przeprowadzenia czynności legalizacyjnych poza Urzędem i w Urzędzie oraz oddzielnie ewidencję stempli wydawanych na tzw. ekspedycję (dotyczy czynności legalizacyjnych przyrządów pomiarowych, które były legalizowane w siedzibie Urzędu). W powyższych ewidencjach, prowadzona była ewidencja liczbowa naklejek według ich symboli, rozmiarów i numerów (każda naklejka według jej symbolu, identyfikowana była kolejnym numerem). Z prowadzonych ewidencji naklejek wynikało, że stan liczbowy wydawanych naklejek, minus zwroty niewykorzystanych naklejek, był zgodny ze stanem

⁴ Dz. U. Nr 5, poz. 29 ze zm.

⁵ Zarządzenie nr 1/2008 z dnia 6 października 2008 r. i nr 1/2013 z dnia 2013 r. w sprawie gospodarki stemplami i naklejkami w Obwodowym Urzędzie Miar w Zduńskiej Woli.

ewidencyjnym posiadanych naklejek. Na przykład stan naklejek zabezpieczających (dotyczących m.in. odmierzaczy paliw i gazu) o znamionach 7PL4 i rozmiarze 12x12 mm, na dzień 26 czerwca 2014 r. wynosił 1899 sztuk i był zgodny ze stanem ewidencyjnym Urzędu.

(dowód: akta kontroli str. 146 - 149)

Pracownicy (dwie osoby) wykonujący czynności legalizacyjne odmierzaczy paliw płynnych i gazu ciekłego wyposażeni byli po jednym komplecie każdy, składającym się z jednej plombownicy Urzędu posiadającej wdlawki odciskające cechy na plombach po obu stronach o symbolu Urzędu „7.PL4”, jednej plombownicy zawierającej wdlawki odciskające po jednej stronie symbol Urzędu „7.PL4” i po drugiej stronie symbol Urzędu „7P.PL4” z umieszczonym w górnej części nr identyfikacyjnym inspektora o nr „46” i „48” oraz z jednego stempla metalowego o nr 03885 i 03886,

Komplety składające się z ww. plombownic i znaków po włożeniu do odpowiednich saszetek zabezpieczonych dodatkowo osobistymi referentkami danego pracownika oraz naklejki legalizacyjne, zdeponowane były w metalowej szafie pancerniej zamykanej i zaplombowanej przez Naczelnika Urzędu jego referentką.

(akta kontroli str.103 – 112)

Ponadto, m.in. dla pracowników wykonujących w terenie czynności legalizacyjne i kontrolne w Urzędzie dostępny był samochód 5-osobowy przystosowany do przewozu sprzętu niezbędnego do wykonywania czynności przez pracowników OUM, marki „Renault – Kangoo”, rok produkcji 2007.

(dowód: akta kontroli str. 103)

1.7 W latach 2010 – 2014 (6 miesięcy), zostały zalegalizowane następujące liczby odmierzaczy paliw i gazu:

- w 2010 r. – ogółem 397 odmierzaczy paliw i 149 gazu LPG,
- w 2011 r. – ogółem 475 odmierzaczy paliw i 147 gazu LPG,
- w 2012 r. – ogółem 348 odmierzaczy paliw i 158 gazu LPG,
- w 2013 r. – ogółem 587 odmierzaczy paliw i 159 gazu LPG,
- w 2014 r. (6 m-cy) – ogółem 199 odmierzaczy paliw i 82 gazu LPG.

(akta kontroli str. 139 – 145)

Na podstawie 30 losowo wybranych do kontroli spraw (po 10 w latach 2012-2014.), dotyczących legalizacji odmierzaczy z badanego okresu, stwierdzono, że wnioski o przeprowadzenie legalizacji ponownej spełniały wymagania § 28 ust. 1 Rozporządzenia MG z 7 stycznia 2008 r.

Do ww. wniosków nie były natomiast dołączone świadectwa legalizacji pierwotnej lub ponownej albo ich kopie, co było wymagane przez § 28 ust. 2 ww. rozporządzenia.

W związku z powyższym, Naczelnik Urzędu wyjaśnił m.in. iż Obwodowy Urząd Miar każdorazowo sporządza kopie wydanych świadectw legalizacji i są one przechowywane w archiwum Urzędu i dołączone do pozostałych dokumentów legalizacji. Podał, iż Obwodowy Urząd Miar jest Urzędem właściwym miejscowo i wnioski spływające w sprawie legalizacji z terenu działania OUM wpływają do tutejszego Urzędu i zawsze istnieje możliwość wglądu do dokumentacji.

(dowód: akta kontroli str. 113 – 138 i 225 – 235)

Wyniki sprawdzenia odmierzaczy dokumentowane były w zapiskach sprawdzenia, oddzielnych dla odmierzaczy paliw ciekłych innych niż gazy ciekłe oraz oddzielnych dla odmierzaczy gazu ciekłego propan-butan. Z analizy zapisek wynika, że zakres sprawdzenia odmierzaczy był zgodny z rozporządzeniem Ministra Gospodarki z dnia 27 grudnia 2007 r. w sprawie wymagań, którym powinny odpowiadać instalacje pomiarowe do ciągłego i dynamicznego pomiaru ilości cieczy innych niż woda, oraz szczegółowego zakresu badań i sprawdzeń wykonywanych podczas prawnej kontroli metrologicznej tych przyrządów pomiarowych⁶. Wyniki sprawdzenia wskazywały, że ze zgłoszonych do legalizacji 98 odmierzaczy, 91 odmierzaczy spełniało wymagania powyższego Rozporządzenia, w tym wymagania w zakresie dopuszczalnych względnych błędów granicznych. W zapiskach sprawdzenia odnotowane były

⁶ Dz.U. z 2008 r., Nr 4, poz. 23 ze zm.

również liczby założonych cech zabezpieczających (wynikających ze świadectw zatwierdzenia typu danego urządzenia, wydanych przez Główny Urząd Miar) oraz miejsc ich umieszczenia. Każda zapiska była opatrzona pieczęcią imienną i podpisem pracownika dokonującego sprawdzenia odmierzacza oraz pracownika sprawdzającego zapiskę. W 7 przypadkach, natomiast odmierzacze nie spełniały wymagań metrologicznych lub technicznych i w związku z tym Naczelnik Urzędu wydał decyzje w sprawie odmowy legalizacji przyrządów pomiarowych.

(akta kontroli str. 113 – 138 i 150 – 224)

Świadectwa legalizacji ponownej odmierzaczy paliw ciekłych były zgodne z wzorami określonymi w załączniku Nr 7 do Rozporządzenia MG z dnia 7 stycznia 2008 r. Wydane świadectwa legalizacyjne zawierały dane zgodne z zapiskami sprawdzenia odmierzaczy (dotyczy przedmiotu legalizacji, wnioskodawcy, miejsca użytkowania odmierzacza, wymagania oraz zakresu sprawdzeń). Świadectwa zawierały stwierdzenia, że przyrząd pomiarowy spełnia wymagania, okres ważności legalizacji (dzień, miesiąc, rok), znak wniosku, pieczęć okrągłą Urzędu z godłem państwa, pieczęć imienną i podpis Naczelnika Urzędu. Odnotowane były też liczby założonych cech zabezpieczających oraz miejsc ich umieszczenia, zgodnie z zapiskami sprawdzenia.

(dowód: akta kontroli str. 113 – 138 i 150 – 165)

Kontroli NIK poddano świadectwa legalizacyjne wszystkich urządzeń odmierzających paliwa ciekłe, wyprodukowanych w latach 1987 do 2003 r. (38 odmierzaczy paliw ciekłych innych niż gazy ciekłe i 24 szt. odmierzaczy gazu ciekłego propan butan) dla których wydano w okresie od lutego do czerwca 2014 r. świadectwa legalizacyjne legalizacji ponownej. Kontrola dokumentów legalizacyjnych tych urządzeń wystawionych w 2014 r. przez Naczelnika Urzędu wykazała, że w ośmiu przypadkach odmierzacze paliw ciekłych odpowiednio: jeden odmierzacz gazu propan butan oraz 7 odmierzaczy paliw ciekłych innych niż gazowe wyprodukowanych w latach 1987 i 2003 r. posiadały ważne świadectwa legalizacyjne do grudnia 2003 r. Przepis art. 29a Prawa o miarach stanowił, że przyrządy pomiarowe zalegalizowane do dnia 31 grudnia 2003 r. zgodnie z zasadami określonymi w art.29 (tego prawa) mogą być nadal legalizowane, lecz nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2013 r., o ile spełniają wymagania przepisów, na podstawie których zostały zalegalizowane.

W 2014 r. odmierzacze paliw były legalizowane na podstawie przepisów obowiązujących w dniu wykonywania tych czynności.

(dowód: akta kontroli str. 277-347)

Legalizacja tych urządzeń przeprowadzana była zgodnie z wytycznymi zawartymi w piśmie Prezesa Głównego Urzędu Miar z dnia 22 stycznia 2014 r. stanowiącymi, iż rozporządzenia Ministra Gospodarki wydane na podstawie art. 9a ustawy Prawo o miarach w obecnym brzmieniu stanowią wystarczającą przesłankę do legalizacji przyrządów, o ile spełniają wymagania określone w tych rozporządzeniach.

(dowód: akta kontroli str.225-235)

- 1.8 Stwierdzono, że Urząd posiadał możliwość nakładania grzywien i w tym celu dysponował trzema bloczkami formularzy mandatów karnych kredytowanych, pobranych z Łódzkiego Urzędu Wojewódzkiego w Łodzi (ŁUW). Wpisane one były do księgi druków ścisłego zarachowania OUM. Pobieranie i zdawanie bloczków formularzy mandatów karnych przez pracowników Urzędu, ewidencjonowane było w rejestrze wydawanych bloczków mandatowych, w którym odnotowywano, datę wydania bloczka, komu wydano oraz numery formularzy wykorzystanych mandatów i datę zdania bloczku mandatowego. Z analizy rejestru wynikało, że na 223 pozycji w latach 2011 – 2014 (do 30 czerwca) bloczki mandatowe wydawane i zdawane były tego samego dnia przez osoby wykonujące czynności kontrolne.

Do nakładania grzywien w drodze mandatów karnych upoważnione były trzy osoby, tj. specjalista Barbara P., specjalista Witold W i st. inspektor Michał P., z których dwie pierwsze legitymowały się zaświadczeniami wydanymi przez GUM w dniu 25 października 2006 r. o ukończeniu kursu z zakresu przeprowadzania kontroli, karania mandatowego oraz sporządzania wniosków o ukaranie, a trzeci pracownik

posiadał świadectwo o ukończeniu specjalistycznego szkolenia dotyczącego przeprowadzania kontroli przez pracowników administracji miar oraz karania mandatowego, wydane w dniu 27 lutego 2009 r. przez Dyrektora Okręgowego Urzędu Miar w Łodzi.

Z księgi druków ścisłego zarachowania wynikało, że w 2012 r. pobrano jeden bloczek, w 2013 - dwa bloczki, a w 2014 r. – nie pobierano do czasu trwania kontroli żadnych bloczków mandatowych. Stosownie do zarządzenia nr 325/10 Wojewody Łódzkiego z dnia 17 listopada 2010 r.⁷, po wymierzonych mandatach, Urząd w cyklach tygodniowych sporządzał szczegółowy wykaz mandatów karnych kredytowanych, który przesyłano do ŁUW. Stwierdzono, że stan wykorzystanych mandatów wg formularzy zawartych w bloczku, był zgodny ze stanem ewidencji w księdze druków ścisłego zarachowania oraz ww. wykazami przesyłanymi do ŁUW. Zgodnie z ww. zarządzeniem Wojewody Łódzkiego wykorzystane bloczki mandatowe Urząd przysyłał również do ŁUW.

Sprawy związane z prowadzeniem i rozliczeniem formularzy mandatów karnych oraz korespondencją z ŁUW, prowadził Naczelnik Urzędu lub upoważniona przez niego st. inspektor Bożena B.

(dowód: akta kontroli str. 148 – 149 i 242 – 253)

W latach 2010 – 2014 (do 30 czerwca) wymierzono mandaty karne odpowiednio w liczbach i kwotach: 22 szt. na kwotę 6.450 zł, 39 szt. na kwotę 7.750 zł, 21 szt. na kwotę 4.950 zł, 17 szt. na kwotę 3.800 zł i 12 szt. na kwotę 1.700 zł, w tym dotyczących odmierzaczy paliw odpowiednio 4 szt. – 1.200 zł, 1 szt. – 300 zł, 3 szt. – 900 zł, 8 szt. – 2.250 zł i 3 szt. – 700 zł.

(dowód: akta kontroli str. 139 – 140)

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie legalizację urządzeń pomiarowych paliw płynnych i gazu ciekłego.

Ocena cząstkowa

2. Rzetelność nadzoru nad odmierzaniem ilości sprzedawanych paliw płynnych na stacjach paliw

Opis stanu faktycznego

- 2.1 Zarządzeniem nr 1/2014 Naczelnika OUM z dnia 10 marca 2014 r. wprowadzona została „Instrukcja postępowania przez pracowników Obwodowego Urzędu Miar w Zduńskiej Woli podczas kontroli przyrządów pomiarowych stosowanych na stacjach paliw”, która zawiera m.in.: zakres stosowania (dotyczący zasad przeprowadzania kontroli metrologicznych odmierzaczy paliw ciekłych i biopaliw ciekłych oraz kontroli formalnych odmierzaczy LPG), opis postępowania, ogólne warunki kontroli odmierzaczy (w tym, iż kontrolę odmierzaczy należy rozpocząć od formalnego sprawdzenia oryginałów świadectw legalizacji, a w przypadku braku lub nieaktualnych świadectw legalizacji należy fakty te opisać w „Protokole kontroli nr...” z zastosowaniem niniejszej instrukcji i nie przeprowadzać kontroli metrologicznej. Kontroli metrologicznej nie przeprowadza się również w przypadku braku lub uszkodzenia cech zabezpieczających) wstępne sprawdzenie odmierzacza, sprawdzenie dokładności odmierzacza, stwierdzone nieprawidłowości (w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości odnośnie skontrolowanych przyrządów pomiarowych stosuje się następujące formy postępowania: zastosowanie środka oddziaływania wychowawczego na podstawie art. 41 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. Kodeks wykroczeń⁸, nałożenia grzywny w formie mandatu karnego, sporządzenie wniosku o ukaranie do właściwego terytorialnie sądu rejonowego), zakończenie kontroli, dokumenty związane (m.in. Prawo o miarach i Rozporządzenia Ministra Gospodarki) oraz jako załącznik nr 1 – wzór załącznika do protokołu sprawdzenia kontrolnego odmierzaczy paliw) Do dnia wprowadzenia powyższej instrukcji w Urzędzie obowiązywały o podobnej treści „Instrukcje postępowania przez pracowników Wydziału Nadzoru Okręgowego Urzędu Miar w Łodzi podczas kontroli przyrządów pomiarowych stosowanych na stacjach paliw”, zatwierdzone do stosowania w dniach

⁷ Zarządzenie w sprawie dokumentacji i ewidencji grzywien za wykroczenia, ściganych w postępowaniu mandatowym.

⁸ Dz. U. z 2013 r., poz. 482 ze zm.

19 listopada 2009 r. i 12 kwietnia 2012 r. przez Naczelnika Wydziału Nadzoru, działającego z upoważnienia Dyrektora Okręgowego Urzędu Miar w Łodzi. W pkt 2.2.4 powyższych instrukcji odnotowano, iż „Zaleca się objęcie kontrolą metrologiczną co najmniej po jednym odmierzaczu każdego oferowanego na stacji paliwa. Ponadto przy kontrolach formalnych odmierzaczy gazu ciekłego, Urząd działał wg „Instrukcji postępowania przez pracowników Okręgowego Urzędu Miar w Łodzi podczas przyrządów pomiarowych stosowanych na stacjach paliw gazu ciekłego propan-butan w tym gazu skroplonego LPG”.

Powyższe potwierdził również Naczelnik Urzędu w złożonych wyjaśnieniach.

(dowód: akta kontroli str.254 - 276

Plany kontroli OUM były sporządzane zgodnie z zatwierdzonymi przez Prezesa GUM wytycznymi sporządzania planów kontroli na lata 2012-2014, co Naczelnik ObUM potwierdził w złożonych wyjaśnieniach.

W planie kontroli Urzędu na 2012 r. spośród zaplanowanych kontroli przyrządów pomiarowych w miejscach ich stosowania, m.in. zaplanowano 33 kontrole stacji paliw. W tym czasie wykonano 32 kontrole (96,9%) w tym 28 metrologicznych. Analogicznie na 2013 r. zaplanowano 30 kontroli stacji paliw, wykonano 31 kontroli, a na 2014 r. – 12 kontroli, wykonano 10 kontroli za 7 miesięcy 2014 r. (83% planu rocznego).

W badanym okresie m.in. przeprowadzono ogółem 73 kontrole podmiotów gospodarczych prowadzących stacje paliw, w toku których skontrolowano łącznie 373 odmierzacze paliw ciekłych, w tym 121 pod względem metrologicznym oraz 6 stacji gazu ciekłego propan butan i 46 odmierzaczy gazu ciekłego pod względem formalnym. Wszystkie odmierzacze paliw znajdujące się na stacjach paliw w trakcie prowadzonych kontroli były sprawdzone pod względem formalnym (ważność świadectw legalizacji oraz prawidłowość oplombowania cechami zabezpieczającymi), natomiast pod względem metrologicznym tylko wybrane odmierzacze, za wyjątkiem odmierzaczy gazu LPG (brak na wyposażeniu Urzędu, stanowiska pomiarowego do kontroli odmierzaczy gazu LPG). Stacje auto-gaz (stacje na których znajdują się tylko odmierzacze gazu LPG), sprawdzane były tylko pod względem formalnym.

Ze sprawozdań miesięcznych OUM za okres 2012-2014 (do dnia kontroli) o wykonanych kontrolach wynikało, że kontrolujący (pracownicy Urzędu), stwierdzili nieprawidłowości dotyczące 60 odmierzaczy zamontowanych w 9 stacjach paliw, nakładając 9 mandatów karnych w łącznej wysokości 2.600 zł.

Ustalono ponadto, że kontrolowane podmioty (stacje paliw) były zawiadamiane o planowanych kontrolach zgodnie z art. 79 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej⁹. Zawiadomienia te były dostarczone osobiście lub pocztą za zwrotnym poświadczeniem odbioru. Kontrole przeprowadzano w składach dwuosobowych (przewodniczący i członek zespołu kontrolującego). Osoby te posiadały imienne upoważnienia do kontroli, wystawione przez Naczelnika Urzędu. Upoważnienia do kontroli oraz protokoły kontroli, spełniały wymagania Rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 2 listopada 2009 r. w sprawie wzorów upoważnień do kontroli, legitymacji oraz protokołów kontroli stosowanych przez pracowników urzędu miar¹⁰. Wyniki kontroli były dokumentowane protokołami kontroli podpisanymi przez członków zespołu kontrolnego oraz uprawnionego przedstawiciela kontrolowanego podmiotu. Kontrola wybranych losowo kompletnych dokumentów kontroli za lata 2012 -2013 (po trzy komplety dokumentów w każdym roku) nie budziły zastrzeżeń kontroli NIK.

Z danych dotyczących liczby przeprowadzonych kontroli stacji paliw oraz w oparciu o posiadane przez Urząd dane o liczbie stacji paliw funkcjonujących na terenie działania Urzędu (ogółem 205 stacji paliw), wynika, że średnio jedna stacja paliw kontrolowana mogła być z częstotliwością raz na 7 lat.

Z uwagi na brak aktualnej bazy danych dotyczących liczby odmierzaczy użytkowanych we wszystkich stacjach paliw na terenie działania Urzędu, nie było

⁹ Dz.U. z 2013 r., poz. 672 ze zm.

¹⁰ Dz. U. z 2009 r., Nr 192, poz. 1486.

możliwości ustalenia średniego czasookresu kontroli jednego odmierzacza. Jednak ze względu na obejmowanie kontrolą tylko kilku odmierzaczy na stacji paliw, skontrolowanie wszystkich byłoby możliwe w okresie będącym wielokrotnością 7 lat.

(dowód: akta kontroli str. 348-436)

- 2.2 W badanym okresie Urząd nie prowadził kontroli odmierzaczy paliw przy udziale innych organów inspekcji, kontroli i służb gdyż skargi na funkcjonowanie odmierzaczy nie były zgłaszane przez te służby. Nie współpracował również z tymi organami w związku z prowadzonymi kontrolami w tym zakresie.

Urząd prowadził rejestr skarg, z którego wynikało m.in., że w okresie 2012 – 2014 (do 12 czerwca 2014 r.) do OUM wpłynęło 5 skarg, w tym 2 dotyczące niewłaściwych wskazań odmierzaczy paliw, tj. jedna dotyczyła odmierzacza oleju napędowego i jedna gazu ciekłego. Skarga dotycząca nieprawidłowo funkcjonującego odmierzacza oleju napędowego nie potwierdziła się. Kontrola doraźna OUM wykluczyła nieprawidłowe wskazania odmierzacza. Natomiast w odniesieniu do odmierzacza gazu ciekłego, kontrola doraźna OUM ustaliła, że odmierzacz nie posiadał ważnego świadectwa legalizacji ponownej w związku z tym nałożono mandat karny w wysokości 200 zł.

(dowód: akta kontr. str.437 – 474)

- 2.3 W trakcie kontroli NIK przeprowadzono oględziny czynności formalnych oraz prawnych kontroli metrologicznych prowadzonych przez pracowników OUM w Zduńskiej Woli w 10 stacjach paliw. Pod względem formalnym (posiadania ważnych świadectw legalizacji odmierzaczy oraz stanu zabezpieczeń tych urządzeń – plomb zabezpieczających) skontrolowano 10 odmierzaczy gazu ciekłego i 30 odmierzaczy paliw ciekłych innych niż gazy ciekłe. Kontrolą metrologiczną (dwukrotnym sprawdzeniu prawidłowości wskazań urządzeń przy pomocy wzorcowanej kolby pomiarowej) objęto 20 odmierzaczy. W wyniku kontroli, w jednym przypadku stwierdzono nieprawidłową (zaniżoną) ilość wydanego paliwa w stosunku do wskazań urządzenia, pomimo właściwego stanu zabezpieczenia urządzenia – wszystkie plomby zabezpieczające były zachowane w stanie nienaruszonym. W jednym przypadku stwierdzono posługiwanie się przez właściciela stacji paliw dwoma odmierzaczami paliw bez wymaganych świadectw legalizacyjnych, zaś w dwóch przypadkach urządzenia odmierzające miały zerwane plomby zabezpieczające. We wszystkich stwierdzonych przypadkach nieprawidłowości nałożono mandaty karne w wysokości od 200 do 400 zł. (łącznie 1000 zł.)

W protokołach kontroli poinformowano kontrolowanych o obowiązku stosowania przyrządów pomiarowych posiadających aktualne dowody prawnej kontroli metrologicznej.

Ponadto dokonano oględzin czynności legalizacyjnych odmierzacza gazu płynnego. Czynności legalizacyjnych dokonywał pracownik OUM. Sprawdzeniami poprawności wskazań objęto jeden odmierzacz nr 1271 wyprodukowany w 2002 r przez firmę ZAP Petro nr czujnika 968. Czynności sprawdzające dokonywano przy pomocy licznika objętości gazu ciekłego propan butan, dla którego wystawiono ważne do dnia 25 marca 2015 r. świadectwo wzorcowania. Poprawność wskazań ilości odmierzanego gazu ciekłego dokonano 10 krotnie, w tym pięć pomiarów prowadzono przy pełnym przepływie 26,5 dm³ na minutę, a pięć pomiarów przy przepływie 9,7 dm³ na minutę. W wyniku sprawdzeń stwierdzono, iż wskazania urządzenia mieszczą się w granicach błędu względnego. Po dokonaniu pomiarów pracownik OUM nałożył 10 szt. plomb zabezpieczających. Z przeprowadzonych czynności sprawdzających sporządzono zapiskę sprawdzania odmierzacza gazu ciekłego, podpisaną przez pracownika OUM przeprowadzającego czynności legalizacyjne i sprawdzoną przez inspektora Urzędu.

W trakcie trwania kontroli NIK nie było zgłoszeń przedsiębiorców prowadzących stacje paliw o dokonanie legalizacji ponownej odmierzaczy spośród zawiadomionych o zamiarze przeprowadzenia kontroli przez OUM. Jeden przedsiębiorca złożył wniosek o późniejsze przeprowadzenia kontroli z uwagi na trwającą na stacji paliw kontrolę Urzędu Skarbowego.

(dowód: akta kontroli str.475-593)

W badanym okresie Urząd był objęty corocznymi kontrolami przeprowadzanymi przez Okręgowy Urząd Miar w Łodzi. W zakresie odmierzaczy paliw, kontrole te ujawniły w części badanych spraw nieprawidłowości formalne o charakterze pomyłek pisarskich, w

zakresie niektórych danych i informacji zawartych we wnioskach o legalizację, zapiskach sprawdzenia, świadectwach legalizacji i kontroli podmiotów użytkujących odmierzacze paliw.

(dowód: akta kontroli str.594-603)

- 2.4. Zasady pobierania opłat za czynności urzędowe wykonywane przez Urząd ustalone zostały zarządzeniem Nr 1 Dyrektora Okręgowego Urzędu Miar z dnia 22 lutego 2010 r., zmienione zarządzeniem Nr 8 z dnia 21 czerwca 2011 r. W skład każdej sprawy dotyczącej legalizacji przyrządów pomiarowych, w tym odmierzaczy paliw, m.in. wchodził wniosek o dokonanie legalizacji ponownej oraz formularz ustalenia wysokości należnej opłaty za sprawdzenie narzędzi pomiarowych.

Z formularzy ustalenia należnych opłat za sprawdzenie odmierzaczy paliw wynikało, że zastosowane były właściwe numery pozycji opłat zgodnie z załącznikiem do Rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 14 czerwca 2013 r. w sprawie opłat za czynności urzędowe wykonywane przez organy administracji miar i podległe im urzędy¹¹ (obowiązujące od dnia 27 lipca 2013 r.). Natomiast w okresie wcześniejszym stawki opłat stosowano według załącznika do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 14 października 2004 r. w sprawie opłat za czynności urzędowe wykonywane przez organy administracji miar i podległe im urzędy¹² (obowiązujące do dnia 26 lipca 2013 r.). Liczby odmierzaczy były zgodne z liczbami wykazanymi we wnioskach o legalizację, a wysokości należnych opłat, stanowiły iloczyn stawek opłat za legalizację i liczby zgłoszonych odmierzaczy.

Formularze ustalające wysokości należnych opłat wraz z zestawieniami dochodów były przesyłane do Referatu Finansowo-Księgowego Okręgowego Urzędu Miar w Łodzi w środy i piątki każdego tygodnia oraz ostatni dzień miesiąca. Po sprawdzeniu, jeden egzemplarz zestawienia dochodów był zwracany do Urzędu. Zestawienia dochodów sporządzano za wskazany w zestawieniu okres oraz narastająco od początku roku. Od dnia złożenia wniosku (zgłoszenia) wraz z formularzem ustalającym wysokość należnych opłat, wnioskodawca miał obowiązek wpłacić należną opłatę w terminie 7 dni.

W przypadku wpłat gotówkowych za wykonanie czynności legalizacyjne, wnioskodawca należną kwotę wpłacał do kasy Urzędu, co było potwierdzone dowodem wpłaty „Kwitariusz przychodowy” będący drukiem ścisłego zarachowania.

Wpłaty przyjmowane do kasy Urzędu były odprowadzane do banku na konto Okręgowego Urzędu Miar w Łodzi w środy i piątki danego tygodnia oraz obowiązkowo w ostatnim dniu miesiąca (roboczym), co potwierdzono analizą wpłat bankowych za I i III kwartał w latach 2012-2013 oraz za I i II kwartał w 2014 r.

(dowód: akta kontroli str. 113 – 138 i 604-610)

W badanym okresie, Urząd osiągnął następujące dochody budżetowe:

- w 2012 r. – dochody ogółem 545,2 tys. zł, w tym z tytułu legalizacji odmierzaczy 67,3 tys. zł (12,3%),
- w 2013 r. – dochody ogółem 515,9 tys. zł, w tym z tytułu legalizacji odmierzaczy 95,7 tys. zł (18,5%),
- w 2014 r. (6 m-y) – dochody ogółem 322 tys. zł, w tym z tytułu legalizacji odmierzaczy 39,8 zł (12,3%).

(akta kontroli str. 139 - 140)

¹¹ Dz.U. z 2013 r., poz. 808.

¹² Dz.U. z 2004 r., Nr 229, poz. 2309 ze zm.

Ustalone
nieprawidłowości

W działalności Urzędu związanej z nadzorem nad prawidłowym funkcjonowaniem odmierzaczy paliw stwierdzono następujące nieprawidłowości:

- nie były przeprowadzane kontrole metrologiczne odmierzaczy gazu ciekłego z uwagi na brak w Urzędzie mobilnego stanowiska pomiarowego do sprawdzania odmierzaczy gazu,
- dane zgromadzone przez Urząd o stacjach paliw zlokalizowanych na terenie jego działania nie były kompletne, co ograniczało skuteczność nadzoru nad prawidłowością działania urządzeń do odmierzania paliw.

Ocena cząstkowa

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie, pomimo nieprawidłowości nadzór OUM nad prawidłowością odmierzania ilości sprzedawanych paliw płynnych na stacjach paliw.

IV. Uwagi i wnioski

Wnioski pokontrolne

Przedstawiając powyższe oceny i uwagi wynikające z ustaleń kontroli, Najwyższa Izba Kontroli, na podstawie art. 53 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli¹³, zwanej dalej „ustawą o NIK”, wnosi o kontynuowanie działań mających na celu wyposażenie Urzędu przez Okręgowy Urząd Miar w Łodzi w urządzenie pomiarowe do kontroli odmierzaczy gazu ciekłego propan-butan.

V. Pozostałe informacje i pouczenia

Prawo zgłoszenia
zastrzeżeń

Wystąpienie pokontrolne zostało sporządzone w dwóch egzemplarzach; jeden dla kierownika jednostki kontrolowanej, drugi do akt kontroli.

Zgodnie z art. 54 ustawy o NIK kierownikowi jednostki kontrolowanej przysługuje prawo zgłoszenia na piśmie umotywowanych zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego, w terminie 21 dni od dnia jego przekazania. Zastrzeżenia zgłasza się do dyrektora Delegatury NIK w Łodzi.

Obowiązek
poinformowania
NIK o sposobie
wykorzystania uwag
i wykonania
wniosków

Zgodnie z art. 62 ustawy o NIK proszę o poinformowanie Najwyższej Izby Kontroli, w terminie 21 dni od otrzymania wystąpienia pokontrolnego, o sposobie wykorzystania uwag i wykonania wniosku pokontrolnego oraz o podjętych działaniach lub przyczynach niepodjęcia tych działań.

W przypadku wniesienia zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego, termin przedstawienia informacji liczy się od dnia otrzymania uchwały o oddaleniu zastrzeżeń w całości lub zmienionego wystąpienia pokontrolnego.

Łódź, dnia 22.08. 2014 r.

Kontroler:

Jan Dółka
Główny specjalista k. p.

.....
Podpis

Najwyższa Izba Kontroli

Delegatura w Łodzi

Dyrektor

Przemysław Szewczyk

.....
podpis

¹³ Dz. U. z 2012 r., poz.82 ze zm.

